

[Johan Philipsen.]

lig revision af ophavsretslovgivningen, og i den offentlige debat er det navnlig problemerne om fotokopiering i skoler m. v. samt båndoptagelser af radio- og fjernsynsudsendelser og grammofonplader, der har været omtalt. Kulturministeren har i et interview i Berlingske Tidende udtalt, at bibliotekerens gratisprincip må fortsætte uanset det misbrug, der tilsyneladende har fundet sted bl. a. i forbindelse med lån af grammofonplader fra bibliotekerne med henblik på at optage disse på bånd. Det er efter min opfattelse ikke umiddelbart indlysende, at det skal være således. Problemet bør tages op, samtidig med at vi får en nødvendig løsning af de ophavsretlige problemer vedrørende de billedkassetter, som vi ved vi får i de kommende år. Jeg vil i øvrigt henvise til professor Mogens Koktvedgaards artikel i rapporten om billedkassetter.

Jeg har tidligere over for ministeren haft lejlighed til at påpege, hvor vigtigt det er, at vi kommer videre med løsningen af de ophavsretlige spørgsmål, og henvist til voksenundervisningen via Danmarks radio eller i en anden form, og denne opfordring vil jeg gerne gentage her.

Må jeg afslutte med følgende bemærkninger: min lægmandsvurdering af hele dette område er, at alt for mange delvis uvedkommende gør krav på ophavsret, ofte for produktioner, de får betaling for på anden måde, og samtidig har den tekniske udvikling medført, at ophavsretten for dem, der virkelig har beskyttelse behov, undergraves. Men venstre anbefaler de fremsatte lovforslag.

Bernhard Baunsgaard: På den radikale gruppes vegne skal jeg meddele, at vi gerne støtter de to lovforslag, der foreligger fra kulturministeren. Ministeren siger, at det er nødvendigt at tage nogle ændringer nu, sådan at vi kan komme til at ratificere verdenskonventionen og Bernerkonventionen, sådan som disse er rettet ved konferencen i Paris her i 1971, og det er klart, at vi i så fald må støtte disse lovforslag.

Desuden siger ministeren, at i løbet af foråret eller sommeren 1973 vil der være skabt grundlag for at komme med en større revision af de to love. Jeg vil gerne sige, at jeg håber meget, det lykkes for ministeren at få dette grundlag i hænde, for det er jo

højest interessante problemer, som skal behandles. Jeg behøver vel næppe at gøre meget ud af det, når jeg blot nævner, at ud over det, der er nævnt med fotokopiering i skolerne, er der fjernsynet. Spørgsmålet har allerede givet anledning til én konflikt i fjernsynet, og vi har haft optræk til én til. Dette, at man ikke kan få en klar afgørelse af, i hvor vid udstrækning fjernsynet har ret til at optage fjernsynsudsendelser på bånd for at bruge dem på anden vis — jeg tænker hermed først og fremmest til undervisningsbrug — giver vanskeligheder. Jeg kan derfor kun håbe, at det lykkes for ministeren at få grundlaget i orden, så vi virkelig i folketingsåret 1973-74 kan komme til at behandle sagen. Jeg forudser, at det også i fremtiden vil volde vanskeligheder i Danmarks radio, indtil vi får grundlaget i orden.

Derefter er der, jeg kan vel næsten sige et løfte i ministerens fremsættelse, som jeg synes der er grund til at understrege. Det går på spørgsmålet om, hvorvidt den nuværende § 25 i vores ophavsretslov er rimelig — og jeg bruger med overlæg udtrykket „rimelig“ — i forhold til kunstneren. Det er ikke, forekommer det, uden videre indlysende, at man har lov til at fremvise hvad som helst i fjernsyn eller på anden vis uden at anmode om ophavsmandens tilladelse eller uden at betale ophavsmanden til det. Ministeren siger, at han forhåbentlig vil kunne stille ændringsforslag under udvalgsbehandlingen — sådan opfatter jeg de linjer, der er skrevet her til sidst — og jeg håber på, at det lykkes for ministeren at komme med et grundlag, så udvalget kan få en overvejelse om netop § 25, så vi også får et rimeligt forhold til disse kunstnere.

Endnu en gang: forhåbentlig lykkes det at få grundlaget i orden, så vi kan få en virkelig revision af disse to love. Det trænger vi til, de er ikke fulgt med tiden.

Per Dich: Det er jo ikke store sager, det drejer sig om i disse to lovforslag. Det drejer sig om ændringer for at tilpasse den danske lovgivning om ophavsret til de internationale konventioner og rører således ikke ved den ganske åbenbart meget vanskelige kunst, det er at balancere mellem to synspunkter: på den ene side hvad jeg kunne fristes til at kalde en omvendt monopollovgivning, hvor man kunne søge at sikre op-